Quelle: https://manuscripta.at/?ID=956
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

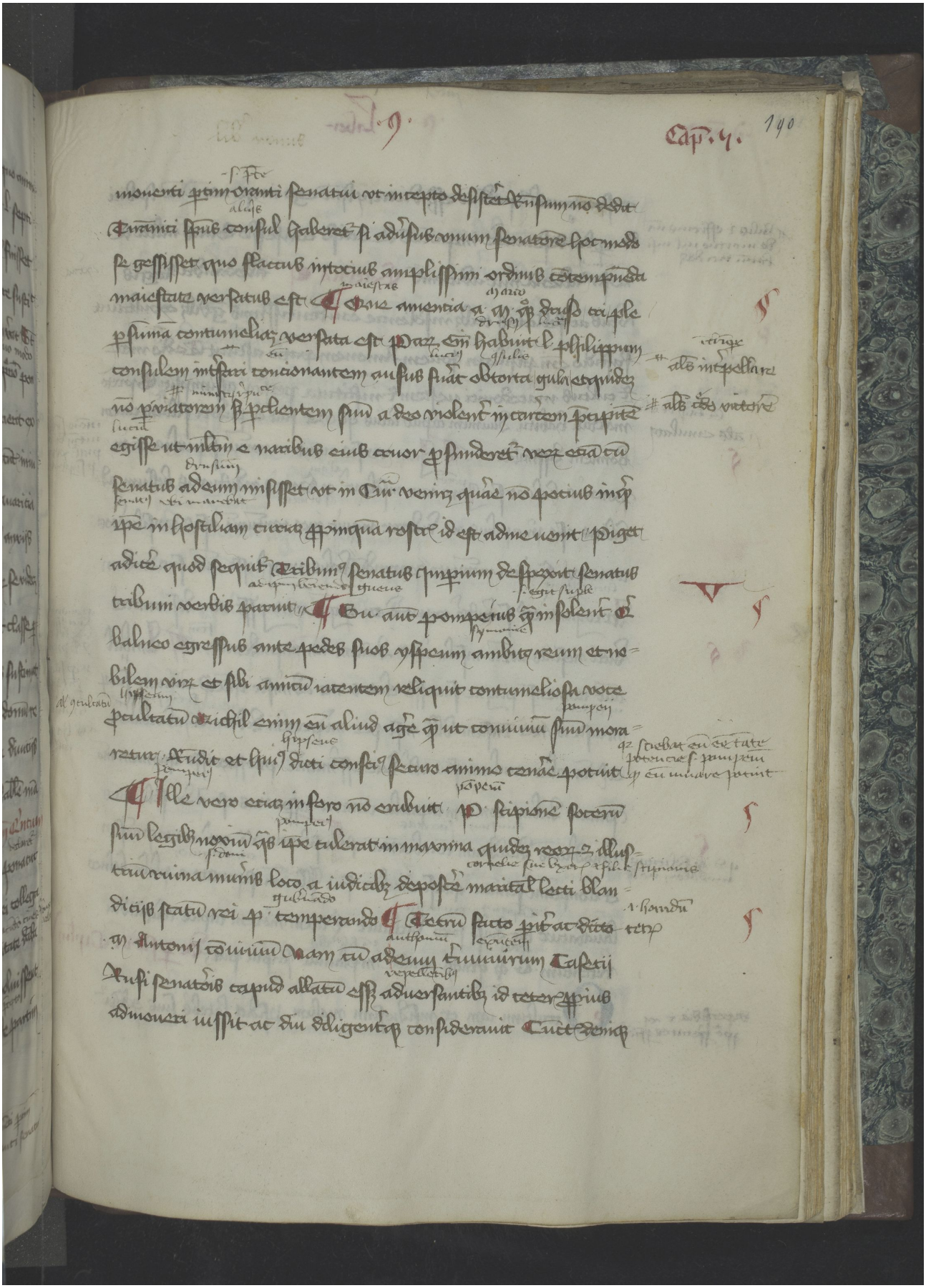

Cap. 4. 190

monuerit prius oramti senatui vt incepto desisterent Dum no dedit
Tarquinii suus consul haberet si adusus omnium senatore hoc modo
se gessisset quo placuit in tocius amplissimi ordinis contempnendi
maiestate versatus est ¶ Hac amentia a ph. ipse dicit tripse
pstima contumelia versata est quam cum habuit l. psilippum
consulem inuitari concionantem ausus fuit obtorta gula trahi
no priatorem sed pcientem sui a deo violent in carcerem perpetue
egisse ut multo e naribus eius cruor pfunderet vox etiam cu
senatus adeum misisset vt in Cur. veniret quae no procul inci
ipe in hostilia circa propinqua rostra id est admoneret pigeret
adice quod sequit Tribunus senatus impium despexit senatus
tribuni verbis parui ¶ Cu aut pompeius ipse insolent de
balneo egressus ante pedes suos aspecum ambitiosum et no
bilem civem et sibi amicu iacentem reliquit contumeliosu voce
paultatu nichil enim eu aliud age ipse ut conuiuium sui mora
retur studit et sui dicti consci securo animo tenere potuit
¶ Ille vero etiam in foro no erubuit p. scipione socero
suu legibus nouum ipse tulerat in magnima quidem rem e illus
tri ruina mutis loco a iudicii deposita maritali lecti blan
dicis statu rei p temperando ¶ Ceteru facto pit at dito
ph. Antonius conuiuium cum eu adeuntem Lupercii
Rufi senatoris capiti allatu esse aduersantibus id ceteris pius
admoneri iussit ac eu diligenter considerauit Cuctaenim